

19 – Zondag 5 Mei 2019

Natuurlijk gaat iedereen heel anders met de situatie om. Zelf ben ik er vrij rustig onder, maar kan ik ook opeens uit mijn slof schieten. Helaas doe ik dat dan meestal tegen de verkeerde persoon.

Ook de mensen in mijn omgeving reageren allemaal op een andere manier. De éne is heel erg in zichzelf gekeerd, de ander is superdruk, doet heel erg geforceerd alsof er niks aan de hand is, neemt een extra biertje of gaat spontaan verven en behangen.

Ik betrap mezelf erop dat ik commentaar heb op de verandering in het gedrag bij mensen in mijn omgeving, terwijl ik mezelf ook anders gedraag. Ik zal dus in het vervolg mijn commentaar voor me moeten proberen te houden. Ik weet nu al dat dit niet altijd zal lukken, maar het zal in ieder geval minder gebeuren.

Sharon is altijd al druk bezig, maar in deze periode is duidelijk merkbaar dat ze ook dingen zoekt om haar gedachten te

verzetten. Ik vind dat af en toe best moeilijk, want het liefste zou ik de hele dag tegen haar aankruipen. Maar zoals gezegd, iedereen doet het op zijn/haar eigen manier.

Afgelopen nacht heb ik voor het eerst gedroomd over de dag na de operatie. Ik lag helemaal in de kreukels en wou buiten Sharon, de eerste periode na de operatie helemaal niemand zien. Gelukkig zijn dromen bedrog, want ik kan me niet voorstellen dat dit gaat gebeuren. Ik zit nu al in mijn maag met de periode die ik in het ziekenhuis moet blijven en de mensen waar ik van hou, buiten de bezoeken uren te moeten missen. Het liefst zou ik gelijk na de operatie gewoon thuis herstellen, maar dat is natuurlijk onmogelijk. Wel kan ik knokken om zo snel mogelijk sterk genoeg te zijn en het ziekenhuis snel te verlaten zonder een al te grote last op de thuissituatie te zijn. Ik vermoed dat ik enkele weken zal moeten blijven, maar elke dag die ik daar vanaf kan snoepen is weer een overwinning.